

**ПРИВАТНА УСТАНОВА
ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
«БЕЙТ-ХАНА»**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор

ПУ ЗВО МГПІ «Бейт-Хана»

Ріма АРОНОВА

«28» серпня 2024 року

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО НАПИСАННЯ
ТА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ**

освітній ступінь

бакалавр

(назва освітнього ступеня)

галузь знань

01 Освіта/ Педагогіка

(шифр і назва галузі знань)

спеціальність

013 Початкова освіта

(код і назва спеціальності)

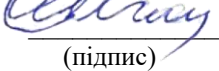
Дніпро-2024

«Методичні рекомендації до написання та оформлення курсової роботи» для здобувачів вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем спеціальності 013 Початкова освіта.

Розробник: Гмиріна О. І., кандидат психологічних наук

«Методичні рекомендації до написання та оформлення курсової роботи» розглянуто та затверджено на засіданні кафедри педагогіки та психології

Протокол від «26» серпня 2024 року № 01

Зав. кафедри Станіслав САПОЖНИКОВ, док. пед. наук, професор
(підпис)

Робоча програма перевірена навчально-методичним відділом «28» серпня 2024 року

Завідувач навчально-методичного відділу Інна ЗЕРКАЛЬ
(підпис)

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота – це індивідуальне завдання з навчального плану, яке виконується студентом самостійно під керівництвом викладача, та здійснюється з метою закріплення, поглиблення і узагальнення здобутих під час навчання знань, застосування їх для комплексного вирішення конкретного фахового завдання.

Метою курсової роботи є: здатність здобувача першого (бакалаврського) рівня вищої освіти застосувати здобуті теоретичні знання на практиці й самостійно осмислити актуальні проблеми сучасної педагогічної науки; формування початкових умінь проводити педагогічний експеримент, чітко й логічно викладати свої думки й судження; формулювати висновки, рекомендації, оформляти результати.

Завданнями курсової роботи є:

- працювати з науковою та методичною літературою, досліджувати, аналізувати;
- узагальнювати сучасних досвід роботи практиків і науковців, вести науково-педагогічні дослідження під керівництвом викладача-керівника курсової роботи;
- систематизувати здобуті теоретичні знання, перевіряти їх якість;
- науково і креативно мислити, розвивати пізнавальну активність;
- аналізувати та порівнювати різні підходи щодо розв'язання певної педагогічної проблеми.

2. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Шифр	Назва
Загальні компетентності (ЗК)	
ЗК-2	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.
ЗК-3	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
ЗК-5	Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
ЗК-6	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
Спеціальні компетентності (СК)	
СК-1	Здатність спілкуватися державною та іноземною мовами як усно, так і письмово.
СК-2	Здатність орієнтуватися в інформаційному просторі, використовувати відкриті ресурси, інформаційно-комунікаційні та цифрові технології, оперувати ними в професійній діяльності.

СК-3	Здатність до інтеграції та реалізації предметних знань як основи змісту освітніх галузей Державного стандарту початкової освіти: мовно-літературної, математичної, природничої, технологічної, інформатичної, соціальної і здоров'язбережувальної, громадянської та історичної, мистецької, фізкультурної.
СК-6	Здатність до організації освітнього процесу в початковій школі з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей молодших школярів, розвитку в них критичного мислення та формування ціннісних орієнтацій.
СК-7	Здатність до моделювання змісту відповідно до очікуваних результатів навчання, добору оптимальних форм, методів, технологій та засобів формування ключових і предметних компетентностей молодших школярів у процесі вивчення освітніх галузей Державного стандарту початкової освіти: мовно-літературної, математичної, природничої, технологічної, інформатичної, соціальної і здоров'язбережувальної, громадянської та історичної, мистецької, фізкультурної.
СК-12	Здатність доносити до фахівців і нефахівців інформацію, ідеї, проблеми, рішення, власний досвід та аргументувати їх на засадах партнерської взаємодії в умовах початкової школи.
Програмні результати навчання (ПРН)	
ПР-01	Організовувати монологічну, діалогічну та полілогічну форми спілкування з молодшими школярами, іншими учасниками освітнього процесу, представниками громади, поважаючи права людини та суспільні цінності; формувати судження, що враховують соціальні, наукові та етичні аспекти.
ПР-02	Управляти складною професійною діяльністю та проектами в умовах початкової школи, виробляти та ухвалювати рішення в непередбачуваних робочих та навчальних контекстах.
ПР-04	Спілкуватися із професійних питань засобами державної та іноземної мов в усній та письмовій формах, застосовувати в освітньому процесі прийоми збагачення усного й писемного мовлення молодших школярів.
ПР-06	Інтегрувати та використовувати академічні предметні знання як основу змісту освітніх галузей Державного стандарту початкової освіти (мовно-літературної, математичної, природничої, технологічної, інформатичної, соціальної і здоров'язбережувальної, громадянської та історичної, мистецької, фізкультурної) та трансформувати їх у різні форми.
ПР-11	Збирати, інтерпретувати та застосовувати дані у сфері початкової освіти із використанням методів наукової діяльності.

ПР-13	Організувати освітній простір з дотриманням принципів універсального дизайну, безпечно, проєктувати навчальні осередки у класі спільно з молодшими школярами з урахуванням їхніх вікових особливостей, інтересів і потреб, забезпечувати дотримання вимог безпеки життєдіяльності, санітарії та гігієни, створювати психологічно комфортні умови освітнього процесу.
-------	--

3. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

3.1. Етапи та терміни виконання

Виконання курсової роботи передбачає такі етапи:

- вибір теми (разом з науковим керівником);
- добір і вивчення наукової літератури та джерел;
- складання попереднього плану та обґрунтування дослідження (мети, завдань, об'єкту та предмету, гіпотези);
- системні консультації з науковим керівником, участь в методичних семінарах кафедри, науково-практичних конференціях з метою апробації ключових тез дослідження;
- обробка, аналіз та узагальнення зібраної інформації, формування попередніх висновків;
- написання та оформлення тексту, формулювання висновків, підготовка додатків, списку джерел і літератури;
- представлення завершеної курсової роботи науковому керівнику для рецензування;
- доопрацювання роботи згідно із зауваженнями керівника;
- оформлення остаточного варіанта курсової;
- захист курсової роботи.

3.2. Права та обов'язки здобувача вищої освіти

Студент самостійно обирає тему курсової роботи з переліку тем, запропонованих науковим керівником або пропонує іншу тему, якщо це входить в коло його професійних та наукових інтересів.

Курсова робота є самостійною роботою студента.

Автор роботи несе повну відповідальність за використання першоджерел, обґрунтування та прийняття рішень і виклад матеріалу в цілому.

Здобувач вищої освіти має бути вчасно ознайомленим з графіком виконання окремих етапів курсової роботи, датою захисту та дотриманням цих термінів.

3.3. Права та обов'язки наукового керівника:

- розробляти та подавати на кафедру для затвердження тематику курсових робіт;
- надавати систематичні консультації студенту;
- контролювати хід виконання роботи відповідно до встановленого плану, здійснювати проміжну атестацію;
- надавати письмовий відгук про курсову роботу.

Відгук наукового керівника про курсову роботу повинен включати в себе такі елементи (стисло характеристику (перелік) позитивних аспектів роботи; зауваження, коментарі щодо недоліків та підстав для зниження оцінки відповідно до критеріїв оцінки; оцінку за текст та оформлення курсової роботи за 100-бальною шкалою (за винятком балів за захист); зазначення дати, підпис; окрім вказаних вище елементів, відгук може містити й інші, особливі коментарі щодо змісту роботи, її дослідницької складової, апробації та публікації результатів тощо.

4. ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ КУРСОВОЇ РОБОТИ

4.1. Зміст курсової роботи

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних скорочень (у разі потреби);
- вступ;
- основну частину (розділи, підрозділи);
- висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (в разі потреби).

Титульний аркуш містить (Додаток А):

- найменування закладу вищої освіти, факультету, кафедри, де виконано роботу;
- назву роботи;
- прізвище, ім'я, по батькові автора;
- освітній ступінь, на який претендує студент;
- науковий ступінь, учене звання, прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника;
- місто і рік.

Зміст подають на початку роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок вступу, розділів та підрозділів, висновків, додатків, списків використаних джерел і літератури.

4.2. Вступ

У вступі, що починається з нової сторінки, дають характеристику курсовій роботі в такій послідовності.

Актуальність теми. Розкривається сутність і стан розробки наукової проблеми (задачі) на основі аналізу вітчизняної і зарубіжної наукової літератури із зазначенням практично розв'язаних завдань, актуальних проблем у певній предметній галузі, підстави і вихідні дані для розроблення теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження.

Формулюючи *актуальність дослідження*, слід звертати увагу на його значущість для суспільної ситуації в цілому, на зв'язок проблеми із сучасною науковою думкою, на можливі застосування результатів дослідження у практиці та перспективи для подальших досліджень. Важливо вказати авторів, які займалися дослідженням проблеми з обраної теми та вказати на ті аспекти, які ще недостатньо висвітлені в науці.

Мета і завдання дослідження. **Мета** дослідження відображає спрямованість дослідження, логіку його організації та стратегію проведення. Мета конкретизується у **завданнях**. Формулювання завдань повинні бути змістовними, чіткими і точними, оскільки саме ці формулювання стають назвами розділів і параграфів, а опис розв'язання поставлених завдань складає зміст розділів роботи. Мета та завдання узгоджуються з темою дослідження, його предметом та об'єктом.

У вступі формулюють *об'єкт і предмет* дослідження, а також *гіпотезу*.

Об'єкт дослідження вказує на педагогічне явище або процес, що вивчається у курсовій роботі.

Предмет визначає межі вивчення об'єкта, вказує на ті конкретні аспекти, які ставить у поле свого зору дослідник. Тобто, об'єкт дослідження є ширшим поняттям стосовно предмета; об'єкт і предмет співвідносяться як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка служить предметом дослідження і визначає тему курсової роботи, позначену на титульному листі як її заголовок.

Гіпотезою курсової роботи є сформульоване твердження про припущення щодо теоретичного або емпіричного зв'язку між певними педагогічними явищами. Гіпотеза курсової роботи з педагогіки – це припущення про основний результат дослідження, яке зроблене на основі аналізу наукових джерел, власних висновків та спостережень.

Методи дослідження. Подають перелік методів дослідження, використаних для розв'язання поставлених у роботі завдань. Перераховувати їх треба коротко та конкретно, визначаючи, що саме досліджувалось тим чи іншим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності та прийнятності вибору саме цих методів.

Джерельна база дослідження. У цій частині вступу вказується, на якому конкретному матеріалі виконана робота, характеризуються основні джерела отримання наукової і практичної інформації.

Практичне значення одержаних результатів. Подаються відомості про практичне застосування одержаних результатів або рекомендації, як їх використати (методики, інформаційні технології, методичне забезпечення тощо), вказується, що це дає (впровадження нового знання у структуру підготовки, дидактичний чи виховний ефект тощо).

У вступі може бути віддзеркалено *результати апробації* курсової роботи (участь у наукових конференціях, публікації за темою дослідження тощо).

Вступ завершується описом *структури роботи*: дається перелік структурних елементів роботи (вказується кількість розділів і частин), зазначається кількість найменувань у списку використаної літератури та кількість додатків.

Назви складових у курсовій роботі виділяються напівжирним шрифтом.

4.3. Основна частина

Основна частина складається з розділів та підрозділів. Кожний розділ починають з нової сторінки. У кінці кожного розділу формулюють висновки із стислим викладом наведених у розділі наукових і практичних результатів, що дає змогу вивільнити загальні висновки від подробиць.

Основна частина курсової роботи складається з 2 розділів, у яких подають матеріал, як правило, у такій послідовності:

- огляд літератури за темою і вибір напрямів досліджень;
- виклад загальних підходів і основних методів досліджень, опис теоретичних та емпіричних досліджень;
- аналіз і узагальнення результатів досліджень.

У першому розділі студент окреслює основні етапи розвитку наукової думки за своєю проблемою. Огляд має бути систематизованим аналізом теоретичної, методичної й практичної новизни, значущості, переваг і недоліків розглянутих робіт, які доцільно згрупувати таким чином: роботи, що висвітлюють історію розвитку проблеми, теоретичні роботи, повністю присвячені темі, потім ті, що розкривають тему частково. В огляді не слід наводити повний бібліографічний опис публікацій, що аналізуються, достатньо назвати автора й назву, а поруч проставити посилання. Закінчити огляд треба коротким висновком про стан висвітлення в літературі основних аспектів теми.

У наступному розділі обґрунтовують вибір напряму досліджень, наводять методи розв'язання завдань і їх порівняльні оцінки, розробляють загальну методику проведення емпіричних досліджень, із вичерпною повнотою викладають результати власних досліджень автора. Студент повинен оцінити повноту й достовірність одержаних ним результатів, порівняти їх з даними аналогічних досліджень інших авторів.

4.4. Висновки

Висновки починають з нової сторінки. У них дається оцінка отриманих результатів та пропозиції щодо їх використання. Висновки мають містити відповіді на всі завдання, поставлені у вступі. Усе це дасть змогу авторові засвідчити, що сформульованої у вступі мети досягнуто. Варто наголосити на окремих важливих здобутих результатах, обґрунтувати їх достовірність. На підставі отриманих висновків у роботі можуть надаватися рекомендації, у яких визначають необхідні, на думку автора, подальші дослідження проблеми, подають пропозиції щодо ефективного використання результатів дослідження.

4.5. Список використаних джерел

Обсяг списку використаної літератури залежить від кількості джерел, на які посилається чи, які цитує автор курсової роботи. Кількість використаної літератури повинна бути достатньою для розробки обраної теми і відповідати вимогам до обсягу використаних джерел (приблизно 30-40 літературних джерел).

При виконанні курсової роботи з педагогіки та фахових методик студентам не рекомендується посилатись на підручники та навчальні посібники. Бажано проаналізувати оригінальні наукові праці: одноосібні та колективні монографії, словники, періодичні видання, збірники матеріалів науково-практичних конференцій тощо. Виняток становлять ті навчальні посібники, у яких подано довідкову інформацію, а також методичні рекомендації до проведення психодіагностичної, психоконсультативної чи психокорекційної роботи.

У списку використаних джерел можуть бути наведені інтернет-ресурси: їх опрацювання вимагає ретельного вивчення студентом тих сайтів, на яких розміщено наукові публікації, зокрема, статті чи книги. Не варто посилатись на статті чи сторінки сайтів, в яких не вказано прізвищ та ініціалів авторів; невідомо, який рівень науковості висвітлених ними положень, з яких друкованих видань подано копії матеріалів тощо.

4.6. Додатки.

Додатки – це не обов'язковий розділ курсової роботи. До додатків доцільно включати: матеріал використаних методик; протоколи експериментів; приклади бланків обстеження, заповнені досліджуваними; проміжні математичні обрахунки, формули; таблиці, у яких узагальнюються емпіричні дані, статистичні розрахунки, а також різні малюнки, схеми, фотографії тощо, які ілюструють роботу тощо.

5. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

5.1. Загальні вимоги до оформлення

Курсова робота має бути виконана комп'ютерним способом. Робота оформлюється на білих аркушах формату А4 (210 x 297 мм) через півтора міжрядкових інтервали до тридцяти рядків на сторінці, 14-м кеглем шрифту Times New Roman. Текст роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве – не менше 30 мм, праве – не менше 15 мм, верхнє – не менше 20 мм, нижнє – не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту – однаковою, стрічка – чорного кольору середньої жирності.

Орієнтовний обсяг курсової роботи:

- титульний аркуш – 1 сторінка;
- зміст – 1-2 сторінки;
- вступ – 2-3 сторінки;
- основна частина – 30-35 сторінок;
- висновки – 2-3 сторінки;
- список використаної літератури – 30-40 джерел;
- додатки – не регламентуються.

Кожну структурну частину роботи треба починати з нової сторінки. Заголовки структурних частин – ЗМІСТ, ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ, ДОДАТКИ – не нумерують, друкують великими літерами по центру рядка без крапки в кінці. Відстань між заголовком та наступним або попереднім текстом повинна становити один рядок. Розділи і підрозділи повинні мати заголовки. Заголовки підрозділів друкують на окремому рядку маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Не можна розміщувати заголовок у нижній частині сторінки, якщо після нього залишається тільки один рядок тексту.

Розділи і підрозділи нумеруються арабськими цифрами без знака №. Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, розділених крапкою, наприклад: 2.3. (третій підрозділ другого розділу). У кінці номера підрозділу має бути крапка. Потім у тому ж рядку наводиться заголовок підрозділу. Сторінки роботи нумеруються арабськими цифрами у правому верхньому кутку зі збереженням наскрізної нумерації усього тексту. Титульний аркуш та зміст також підлягають нумерації, але номер сторінки не ставлять.

При написанні курсової роботи студент повинен посилатися на цитовану літературу або на ту літературу, звідки взято ідеї, висновки, задачі, питання, вивченню яких присвячена робота. Посилатися слід на останні видання публікацій. Посилання на літературу в тексті роботи розмішують відповідно до стандарту ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» (Додаток Б).

Таблиці. Цифровий матеріал, здебільшого, оформлюють у вигляді таблиць. Таблицю слід розмішувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці мають бути посилання в тексті. Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу. У правому верхньому кутку над відповідним заголовком таблиці розмішують напис «Таблиця» із зазначенням номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2.» (друга таблиця першого розділу). Якщо в розділі є лише одна таблиця, її нумерують за загальними правилами. При перенесенні частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовж. табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовж. табл. 1.2.». Кожна таблиця повинна мати назву, яку розмішують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву наводять жирним шрифтом. Текст у таблиці варто друкувати кеглем 12 з одинарним інтервалом. Якщо цифрові або інші дані в якому-небудь рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять прочерк.

5.2. Правила цитування та посилань

Посилання на список використаних джерел повинні обов'язково подаватися в тексті курсової роботи, незалежно від розділу, в квадратних лапках (наприклад: [4, с. 28], де 4 – номер за списком використаних джерел, а 28 – відповідна сторінка; або [4, с. 24–25], де 24-25 – номери сторінок).

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи того друкованого твору слід наводити цитати. Науковий етикет потребує точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, у якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

б) цитування повинно бути повним. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться в будь-якому місці цитати (на початку, усередині, наприкінці). Якщо перед випущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

д) якщо необхідно засвідчити позицію щодо окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання;

е) коли студент (автор роботи), наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова, то робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виокремлення, ставиться крапка, потім дефіс і вказуються ініціали автора, а весь текст застереження вміщується у круглі дужки. Варіантами таких застережень є, наприклад: (курсив наш – М. Х.), (підкреслено мною – М. Х.), (розбивка моя – М. Х.).

5.3. Оформлення списку використаних джерел

Бібліографічні описи наводять в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків та відповідно до стандарту ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» (Додаток Б) або інших міжнародних стилів бібліографічного опису (MLA style, APA style, Harvard style, Chicago style та ін.). Література, що видана різними мовами, розміщується у такий спосіб: кирилицею, а потім – латиною.

5.4. Оформлення додатків

До додатків можуть бути залучені:

- додаткові ілюстрації або таблиці;
- матеріали, які через великий обсяг або форму подання не можна ввести до основної частини (фотографії, проміжні математичні докази, розрахунки; протоколи випробувань; навчальні програми, інструкції, методики, опис розроблених комп'ютерних програм та ін.);
- опис нової апаратури і приладів, що використовуються під час проведення експерименту.

Додатки оформлюють як продовження роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини (книги), розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад: «Додаток А».

6. ПОЛІТИКА ЗАПОБІГАННЯ АКАДЕМІЧНОМУ ПЛАГІАТУ

6.1. Порядок перевірки на академічний плагіат

З метою перевірки курсових робіт на академічний плагіат розпорядженням завідувача кафедри призначається відповідальна особа з числа висококваліфікованих співробітників кафедри, який здійснює комп'ютерну перевірку на унікальність відповідно до «Положення про дотримання академічної доброчесності в ПУ МГПП «Бейт-Хана». Після перевірки роботи на плагіат студент отримує довідку, яка додається до курсової роботи.

6.2. Відповідальність за порушення академічної доброчесності

Рекомендовані показники оригінальності текстів для курсових робіт здобувачів вищої освіти наступні:

- понад 80% – текст вважається оригінальним;
- від 60% до 80% – оригінальність тексту задовільна, слід перевірити наявність посилань на першоджерела;
- від 40% до 60% – робота допускається до захисту, але комісії із захисту слід звернути увагу на низький рівень оригінальності тексту;
- менше 40% – робота не допускається до захисту.

7. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

7.1. Шкала та схема формування підсумкової оцінки

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою
90-100	відмінно
70-89	добре
51-69	задовільно
26-50	незадовільно

7.2. Критерії оцінювання змісту роботи та її захисту

Захист курсових робіт проводиться на відкритому засіданні комісії у визначений у графіку екзаменаційної сесії термін. Під час засідання комісії із захисту курсових робіт ведуться протоколи з розгляду курсових робіт студентів, які підписують члени комісії. Під час захисту студент стисло доповідає зміст курсової роботи, обґрунтовує висновки і пропозиції і відповідає на задані питання за темою дослідження.

За результатами захисту курсової роботи комісія виставляє студенту оцінку з урахуванням таких критеріїв:

- обґрунтованість актуальності і новизни обраної теми, повнота визначення мети і завдань дослідження, спрямованість роботи на практичне застосування вивченого теоретичного матеріалу;
- науково-теоретичний рівень змісту роботи, ступінь досягнення поставлених завдань у висновках;

- ступінь самостійності проведеного дослідження, оригінальність наукового тексту;
- дотримання норм оформлення роботи, наукового стилю викладення матеріалу;
- уміння стисло й послідовно викладати сутність і результати дослідження, володіння культурою презентації;
- здатність аргументовано захищати свої пропозиції, власну точку зору під час додаткових запитань.

На закритому засіданні комісія обговорює якість виконання курсової роботи та результати її захисту і більшістю голосів виносить рішення про оцінку за кожний критерій, яка виставляється в заліковій відомості. При виставленні оцінок комісія враховує відгук наукового керівника та результати перевірки роботи на плагіат.

Оцінювання курсової роботи здійснюється відповідно до «Положення про порядок оцінювання рівня навчальних досягнень студентів в умовах ЄКТС». Середньозважений бал за написання та оформлення курсової роботи й за якість захисту курсової роботи переводиться у бали згідно з «Таблицею переведення середньозваженого балу у 100-бальну шкалу» та помножується на відповідні коефіцієнти (0,8 – написання та оформлення курсової роботи; 0,2 – якість захисту курсової роботи). Сума цих балів складає загальний бал за курсову роботу.

Результати захисту в той же день оголошуються й заносяться у відомість обліку успішності та залікову книжку студента. У разі якщо за результатами захисту студент отримує підсумкову оцінку «незадовільно», йому повертається робота на виправлення визначених недоліків. Ліквідація академічної заборгованості здійснюється шляхом повторного захисту у термін, визначений у графіку перескладань. Повторний захист курсової роботи не допускається більше двох разів. Якщо курсова робота не подана своєчасно на кафедру, не пройшла перевірку на наявність плагіату або науковий керівник не рекомендує її до захисту, завідувач кафедри готує розпорядження про недопуск курсової роботи до захисту. В такому випадку студент отримує за курсову роботу оцінку «незадовільно» та повторно виконує роботу за раніше затвердженою темою або за новою темою.

Підсумки виконання курсових робіт обговорюються на засіданнях кафедр з метою планування заходів, спрямованих на підвищення якості написання студентами курсових робіт та покращення організаційно-методичного керівництва роботою студентів.

8. ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ КУРСОВИХ РОБІТ З ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ

**для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності
013 Початкова освіта за освітньо-професійною програмою «Початкова освіта»**

I. ПЕДАГОГІКА

1. Роль освітніх закладів у підвищенні педагогічної культури сім'ї.
2. Шляхи формування культури педагогічного спілкування у системі «вчитель-учень».
3. Варіативні форми взаємодії сім'ї та школи.

4. Взаємодія вчителя початкових класів з батьками учнів як умова вивчення індивідуальних особливостей дитини.
5. Використання традицій української народної педагогіки у формуванні моральних цінностей особистості.
6. Шляхи попередження конфліктних ситуацій між педагогом і учнями.
7. Особливості та зміст організації роботи вчителя з дітьми з особливими освітніми потребами.
8. Роль вчителя у формуванні дружніх стосунків учнів молодшого шкільного віку.
9. Створення спільноти класу засобом ранкових зустрічей.
10. Складники формування мотивації учнів до прояву творчості у різних видах діяльності.
11. Особливості використання сучасних педагогічних технологій в навчальній практиці НУШ.
12. Формування міжнаціональної культури учнів початкової школи.
13. Забезпечення наступності у роботі початкової та базової школи.
14. Наступність у навчальній діяльності між дошкільним навчальним закладом і початковою школою.
15. Формування комунікативної компетентності учнів початкової школи.

II. ПСИХОЛОГІЯ

1. Психологічні чинники формування самооцінки особистості учня початкових класів.
2. Психологічні виміри комунікативного потенціалу особистості учня початкових класів.
3. Когнітивні чинники збереження психічного здоров'я особистості учня початкових класів у сучасних умовах.
4. Психологічна готовність педагога до роботи в інклюзивному освітньому просторі.
5. Маніпуляція в рекламі для дітей: засоби і механізми впливу.
6. Психолого-педагогічні умови активізації уваги у дітей молодшого шкільного віку.
7. Розвиток почуттів у дітей молодшого шкільного віку.
8. Розвиток рефлексії у дітей молодшого шкільного віку.
9. Особливості розвитку уваги у дітей молодшого шкільного віку.
10. Розвиток мислення у дітей молодшого шкільного віку.
11. Розвиток пам'яті у дітей молодшого шкільного віку.
12. Психологічні особливості адаптації першокласників до навчання в школі.
13. Особливості мотивації навчальної діяльності в учнів початкових класів.
14. Психологічні особливості оцінювання навчальних досягнень учнів початкових класів.

9. ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ КУРСОВИХ РОБІТ З МЕТОДИК ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ

**для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності
013 Початкова освіта за освітньо-професійною програмою «Початкова освіта»**

I. Методика навчання мовно-літературної освітньої галузі

1. Розвиток морально-етичних цінностей учнів початкової школи засобом дитячої літератури.
2. Розвиток пізнавальних інтересів у здобувачів початкової освіти на уроках української мови.
3. Організація самостійної роботи учнів на уроках української мови.
4. Виховання моральних якостей у дітей молодшого шкільного віку засобом дитячих літературних творів.
5. Формування комунікативної компетентності учнів на уроках української мови.
6. Інтегрований урок в освітньому процесі мови і літератури.
7. Врахування індивідуальних особливостей пізнавального розвитку учнів на уроках української мови.
8. Розвиток діалогічного мовлення учнів 2 (3, 4) класу на уроках української мови засобом групової взаємодії (клас на вибір).
9. Мобільні технології як засіб комунікативного розвитку молодшого школяра на уроках мовно-літературної освітньої галузі.
10. Гейміфікація як засіб навчання мови й мовлення молодших школярів.
11. Сучасний текст як засіб формування в здобувачів початкової освіти повноцінної навички письма.
12. Розвиток інформаційної компетентності молодших школярів на уроках мовно-літературної галузі.
13. Методика роботи з медіа-продуктами на уроках української мови в 2 (3, 4) класі.
14. Формування умінь другокласників аналізувати та інтерпретувати сприйняті на слух тексти.
15. Мовне портфоліо як засіб розвитку писемного мовлення учнів 3(4) класу на уроках української мови.

II. Методика навчання математичної освітньої галузі

1. Впровадження інтерактивних освітніх технологій в навчальний процес початкового курсу математики.
2. Групова робота на уроках математики під час вивчення величин.
3. Теоретичні основи методики організації письмових обчислень в початковому курсі математики.
4. Особливості застосування ІКТ під час опрацювання теми «Нумерація чисел за концентрами».
5. Реалізація моделювання на уроках математики під час вивчення простих і складених задач.
6. Формування у здобувачів початкової освіти уявлень про математичні вирази.
7. Формування вміння розв'язувати задачі геометричного змісту на уроках математики у 4 класі.

8. Засоби наочності у навчанні математики першокласників.
9. Організаційні форми роботи на уроках математики з дітьми з особливими освітніми потребами.
10. Роль дидактичних ігор в активізації навчальної діяльності молодших школярів на уроках математики.
11. Формування у здобувачів початкової освіти умінь розв'язувати задачі з пропорційними величинами.
12. Інформаційна складова при вивченні стереометричних понять у початковому курсі математики.
13. Технології формування економічного мислення молодших школярів на уроках математики Нової української школи.
14. Розвиток математичного мовлення учнів початкових класів.
15. Формування логічного мислення здобувачів початкової освіти.

III. Методика навчання природничої освітньої галузі

1. Формування екологічної грамотності здобувачів початкової освіти.
2. Розвиток пізнавальних інтересів у здобувачів початкової освіти на уроках «Я досліджую світ»
3. Розвиток творчих здібностей учнів початкової школи засобом пошукової діяльності на уроках «Я досліджую світ».
4. Шляхи застосування методу проблемних ситуацій у навчанні учнів початкової школи на уроках природничої освітньої галузі.
5. Організація самостійної роботи учнів на уроках ЯДС.
6. Технології формування змістової лінії «людина» на уроках «Я досліджую світ».
7. Технології формування бережливого ставлення до природи на уроках «Я досліджую світ».
8. Використання ІКТ на уроках «Я досліджую світ» в контексті ідей Нової української школи.
9. Особливості використання народознавчого матеріалу на уроках «Я досліджую світ» в Новій українській школі.
10. Технології формування національної свідомості учнів початкової школи на уроках «Я досліджую світ».
11. Формування інтеркультурної компетентності молодших школярів засобами підручника інтегрованого курсу «Я досліджую світ».
12. Особливості застосування методу проєктів на уроках «ЯДС» у Новій українській школі.
13. Використання ігрових технологій природознавчого спрямування у позакласній роботі в контексті вимог НУШ.
14. Використання мультимедійних технологій як засобу активізації діяльності молодших школярів на уроках «Я досліджую світ».
15. Реалізація краєзнавчого принципу в процесі вивчення «Я досліджую світ».

IV. Методика навчання громадянської та історичної освітньої галузі

1. Реалізація шляхів формування громадянської компетентності здобувачів початкової освіти.
2. Розвиток критичного мислення молодших школярів у процесі формування громадянської компетентності.

3. Народознавчі дослідження як засіб збагачення історико-культурного потенціалу здобувачів початкової освіти.

4. Застосування технології диференційованого навчання у процесі ознайомлення учнів початкових класів з громадянськими правами та обов'язками як членів сучасного суспільства.

5. Методика ознайомлення з національною символікою та державними символами на уроках в початковій школі.

6. Формування громадянської відповідальності у молодших школярів засобами сімейної культури українців.

V. Методика навчання соціальної та здоров'язбережувальної освітньої галузі

1. Реалізація шляхів формування у здобувачів початкової освіти навичок здорового способу життя в процесі навчальної діяльності.

2. Сезонні свята і розваги в процесі вивчення природознавчих дисциплін в контексті здоров'язбереження.

3. Здоров'язбережувальні технології як засіб вивчення предмету «Я досліджую світ».

4. Технології формування соціальної компетентності учнів початкових класів.

5. Соціальні цінності: рівність та різноманітність.

6. Особливості соціалізації дітей з особливими освітніми потребами.

7. Використання краєзнавчого матеріалу як засобу національно-патріотичного виховання учнів у процесі реалізації соціальної освітньої галузі.

VI. Методика навчання мистецької освітньої галузі

1. Інноваційні методи мистецького навчання здобувачів початкової освіти на сучасному етапі.

2. Специфіка і структура уроків мистецтва та вимоги до їх проведення в початкових класах.

3. Естетичне виховання учнів 2 (3, 4) класу на уроках образотворчого мистецтва.

4. Композиційні та змістовні особливості розпису писанок у різних регіонах України.

5. Особливості застосування мультиплікації у практику виховної роботи з учнями початкових класів.

6. Особливості впровадження театрального мистецтва на уроках мовно-літературної галузі.

7. Методичні прийоми театралізації на уроках мистецтва.

8. Творчість і талант дітей з особливими освітніми потребами.

9. Природа і мистецтво як засоби естетичного виховання та творчості здобувачів початкової освіти.

10. Формування пізнавального інтересу до народних звичаїв і традицій у художній діяльності здобувачів початкової освіти.

VII. Методика навчання інформатичної освітньої галузі

1. Шляхи та методи удосконалення шкільного кабінету інформатики.

2. Особливості культури і техніки мовлення учителя інформатики.

3. Гра як одна з форм організації навчання з інформатики.

4. Організація методів здоров'язбереження учнів початкових класів на уроках інформатики.
5. Електронна енциклопедія як засіб актуалізації знань учнів з інформатики.
6. Організація гурткової роботи та факультативних занять з інформатики.
7. Олімпіади з інформатики і методика підготовки учнів до конкурсу МАН.
8. Особливості навчальної діяльності дітей з особливими освітніми потребами на уроках інформатики.

Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи

**ПРИВАТНА УСТАНОВА
ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
«БЕЙТ-ХАНА»
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ**

КУРСОВА РОБОТА

на тему: «ТЕМА »

Виконав (ла):

Студентка _____ курсу

групи _____

напряму підготовки _____

(прізвище та ініціали)

Науковий керівник:

*(посада, вчене звання, науковий ступінь,
прізвище та ініціали)*

**ДНІПРО,
2024**

Приклади оформлення списку літератури (за ДСТУ 8302:2015)

Характеристика джерел	Приклад оформлення
Книги <i>Один автор</i>	1. Федорова Л. Д. З історії пам'яткоохоронної та музейної справи у Наддніпрянській Україні. 1870-ті – 1910-ті рр. Київ, 2013. 373 с. 2. Момот Т. Л. Пальчиками граємо – мову розвиваємо: Бібліотека логопеда-практика. Тернопіль: Навч. кн.– Богдан, 2018. 24 с.: іл.
<i>Два і більше авторів</i>	1. Кравченко Г. Ю., Сіліна Г. О. Інклюзивна освіта в ДНЗ. Харків: Ранок, 2018. 176 с. (Серія «Сучасна дошкільна освіта») 1 електрон, опт. Диск. 14 2. Дмитренко К. А., Коновалова М. В., Семиволос О. П., Бекетова С. В. Звичайні форми роботи – новий підхід: розвиваємо ключові компетентності: метод. посіб. Харків: ВГ «Основа», 2018. 119 [1] с.: табл., схеми, рис. (Серія «Нові формати освіти»)
<i>Без автора</i>	1. Людський розвиток в Україні: трансформація рівня життя та регіональні диспропорції: у 2 т.: кол. моногр. Київ, 2012. 436 с. 2. Цивільний захист у ДНЗ / упоряд.: Л. А. Швайка. Харків: Вид. група «Основа», 2018. 159[1] с.: іл. (Серія «ДНЗ. Керівнику»).
Збірники	1. Софія Київська: Візантія. Русь. Україна. Вип. II. Київ, 2012. 464 с. 2. Волинь – край козацький: наук. зб.: матеріали наук.-практ. конф. з пед. краєзнавства (м. Луцьк – смт Торчин – смт Рокині, 25 жовтня 2018 р.) / ред. кол.: Г. Бондаренко, О. Дем'янюк, П. Олешко. Луцьк: ВІППО, 2018. 152 с.
Матеріали конференцій, з'їздів, тези доповідей	1. Предметна компетентність із фізики учня Нової української школи <i>Неперервна освіта в модусах минулого, теперішнього майбутнього</i> : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Луцьк, 24–26 травня) / уклад. В. О. Савош. Луцьк: Вежа-Друк, 2018. 236 с. 2. Збірник матеріалів обласної науково-практичної конференції «Педагогічна спадщина В. О. Сухомлинського в освітньому просторі Волині» – до 100-річчя від дня народження / упоряд. А. М. Луцюк. Луцьк: ВІППО, 2018. 172 с.
Багатотомні видання	Енциклопедія історії України: у 10 т. Київ: Наук. думка, 2013. Т. 10. 784 с.
Автореферати дисертацій	Старовойт С. В. Видавнича діяльність Національної академії наук України у 1918-1933 рр.: автореф. дис. ... канд. іст. наук. Київ, 2003. 20 с.